Laiškas Valerijai Čiurlionytei, 1917-05-03, [iš Sočio – į Iskorostį].

Aš atėjau in tave, Jūra,

Aš atėjau in tave, Jūra, ir tu bučiuoji man kojas.

Tegu Tavas pabučiavimas, žiaurus ir kietas, tegu tavo dantys, mėlyni kaip ledas, bet aš stoviu ant kranto tavo, mindau tavo viršų, mindau tai, ko tu amžius sieki ir nepasieki, o tu bučiuoji man kojas.

Ir ko tu staugi, ir ko tu pyksti? Ar tu nori, kad ir aš taip staugčiau, kaip tu, ar tu nori, kad ir aš būčiau toks pašėlęs, kaip tu?

Matai, aš stoviu ant tavo kranto, ir tu bučiuoji man kojas, nors aš ir tyliu, nors tu ir pasiutus, nors tu esi ir motyna mano!

Jūra! Aš manau, tavo rauda tokia ir griaudi, tavo buitis tokia ir žiauri, kad tu nemoki tylėti.

O, patylėk su manimi, pasapnuok tylų sapną, tylų ir šviesų kaip tasai spindulėlis, kurį tu suryji kas vakarą, kai manąją pirmąją motyną savo glėbin priimi! Patylėk, jūra. Tu dar daug ko nežinai. Patylėsi — ir išmoksi mylėti, nes tie myli tiktai, kurie tyli, kurie tylėjimą myli. Tu, jūra, gali tik nekęsti, tu, jūra, nekęsdama bokštus ardai ir kalnus griauni, ir žvaigždes skandini — tu, jūra, nemoki mylėti.

Matai, jūra, aš, nors ir vaikas tavo, nors ir toks mažas prieš tave ir niekingas, bet aš gailiu Tosios, ką tu kas vakarą skandini, aš degu nors menką žvakutę — žiburėlį, kad būtų šviesu ir kad tavo galė nebūtų, nebūtų juoda, o būtų šviesi galė.

Menkas manas žiburėlis — žvakutė, menkas, kaip ir aš, visas menkas, bet tu, jūra, nei tokio neuždegi.

O vilnys tavo kaip dantys aštrios, o pabučiavimas tavas naktį dar šiurpesnis.

Aš nežinau, Jūra, ar tu myli mane, ar ir manęs, kaip ir visų, nekenti, bet aš lankau tave kas rytą ir kas vakarą ir dieną, rymau pas tave ir meldžiuos, nes tu esi motyna mano!

Nors tu ir staugsti, Jūra, nors putos tavo ir akmenys veidą taškys — aš lankysiu tave.

Laimink mane!

Ir aš ateisiu in tave baltas ir sparnuotas, manas žvilgesys bus tylus ir ramus ir aš pasakysiu tau: „Dabar tu esi tų spindulių, kur surijai, Viešpats valdovas“ —

Ir būsiu aš paskutinis. O jei kils kas iš tavęs — tai bus tik manas vaikas, nes tik aš prie tavęs rymojau, tik aš tave lankiau ir dieną, ir naktį, nes tik aš tau tesakiau:

„Mylėk, Jūra!“

— — — —

3/V — 17

KOMENTARAI